

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1995 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 10 • ΦΥΛΛΟ 320 • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΣ ΣΕ ΘΑΝΑΤΟ Ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΛΑΡΕΜΑΣ

ΕΚΤΑΚΤΑ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΑ

ΟΙ 515 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ του πολυτεχνείου, η απρόκλητη επίθεση των MAT στη Θεσσαλονίκη, -και η συνακόλουθη καταδίκη τριών συντρόφων στις βαρύτατες ποινές των 3,5 και 2,5 χρόνων- η επανακάλυψη, 21 χρόνια μετά τη χούντα, της κατηγορίας της στάσης (δηλαδή της απόπειρας ανατροπής του πολιτεύματος) συνθέτουν το εφιαλτικό σκηνικό των τελευταίων ημερών. Οι τελευταίες εξελίξεις, μαζί με τον μεγαλύτερο από ποτέ αριθμό πολιτικών κρατουμένων, φέρνουν την κοινωνία αντιμέτωπη με τα όρια της αστικής δημοκρατίας, την αποκάλυψη του βαθειά εξουσιοδοτικού της χαρακτήρα, της διαίσας της ουσίας και της δομής της.

Αυτόν τον καιρό ζούμε το οριστικό και αμετάλητο τέλος της Μεταπολεμούσης. Και στο κλείσιμο του κύκλου μιας ιστορικής περιόδου, μοιάζει να επιστρέψει η πολιτική και κοινωνική ζωή δεκαετίες πίσω. Φαινομενικά βέβαια μόνο -τη καπιταλιστική αναδιάρθρωση σήμερα δεν έχει καμά σχέση με παλιότερες σημειές του καπιταλισμού- αλλά η καταστολή, οι δίκες και οι καταδίκες ενάντια σ' ένα κίνημα δεν μπορούν παρά να θυμίζουν έκπτατα στρατοδικεία -με πολιτικό πια μανδύα. Η επίθεση του κράτους, πρωτόγνωρη σε έκταση, πρωτάκουστη σε αλαζονεία, ολοκληρωτική και απόλυτη, είναι ιστορικό σημείο αναφοράς όχι μόνο για τώρα, αλλά και για ολόκληρη την περίοδο που θα ακολουθήσει. Δεν συνιστά απλά τη γενίκευση του πολέμου ενάντια στους αναρχικούς, αλλά τη μελλοντική παρακαταθήκη για την τελική επίθεση ενάντια στην κοινωνία. Συναντίται εξάλλου με τα ανοιχτά ακόμη μέτωπα στο κοινωνικό πεδίο -με ποι πρόσφατο αυτό της ναυπηγεσπισκευαστικής ζώνης. Γιατί τα τελευταία χρόνια,

πλάι στα κλασσικά μέτωπα αντίστασης (μαθητές και φοιτητές) έχουν προστεθεί και άλλα με μεγαλύτερο πολιτικό βάρος -το εργατικό (ΕΑΣ, Κλωστουφαντουργεία, Σύρος, Έλευσίνα) και το αγροτικό. Οι άγριες απεργίες ήταν μια πραγματικότητα. Το στοίχημα για το κράτος είναι να μην γίνουν η πραγματικότητα του μέλλοντός μας.

Η εισβολή των MAT στο Πολυτεχνείο ήταν μια κορυφαία σελίδα της σύγχρονης κοινωνικής ιστορίας. Ο βασιμός του πετάει το γάντι σε όλες αυτές τις γενέτες που μεγάλωσαν και γαλουχήθηκαν με σύμβολο την εξέγερση του '73. Και ακόμη απέναντι σε όλους αυτούς που δεν θέλουν, δεν μπορούν και δεν πρέπει να δεχτούν πολιτικούς κρατουμένους και απεργίες πείνας στην κόψη του ξυραφιού. Γιατί το Πολυτεχνείο ήταν σ' αυτό που θέλησε να απαντήσει, 515 σύντροφοι που ύψωσαν την γροθιά τους ενάντια στην πρωτοφανή καταστολή. Γιατί το Πολυτεχνείο και πολιτικό μήνυμα είχε και νόημα' το μόνο τυφλό σημείο που υπήρχε σ' αυτό ήταν η δικαιοσύνη και η βία και η του κράτους, το μόνο θολό, όσοι δεν θέλησαν να καταλάβουν το πως και το γιατί έγινε.

Το ότι η κλιμάκωση της καταστολής θα ξεκινούσε πρώτα από τους αναρχικούς είναι δεδομένο. Το ότι δεν θα σταματήσει εκεί είναι ακόμη πιο σίγουρο. Μέσα σε όλο αυτό το κλίμα, με 5 απεργίες πείνας σε εξέλιξη και την μία -αυτή του Κώστα Καλαρέμα- σε οριακό σημείο, το κράτος περιμένει να μετρήσει αντιδράσεις και να υπολογίσει αντιστάσεις. Αυτές θα κρίνουν και σε μεγάλο βαθμό την πορεία του μέσα στις κοινωνικές εξελίξεις, εξάγοντας συμπεράσματα για τη δυνατότητα χειραγώγησης της κοινωνίας και τα όρια μέσα στα ο-

ποία μπορούν να κινηθούν οι επιλογές της.

Η ύπαρξη ενός κινήματος κοινωνικής αντίστασης -και δεν αναφέρομαστε μόνο στους αναρχικούς- παίζει ένα καταλυτικό ρόλο στην ολοκλήρωση των αγώνων. Απλά γίνεται -ή εχει την ικανότητα να γίνει- η μαγιά

μέσα από την οποία οι επιμέρους διεκδικήσεις συνολικοποιούνται σε ένα καθολικό κλίμα αντιπίθεσης ενάντια στην κυριαρχία. Μέσα στο κίνημα, το επιμέρους γίνεται συνελικό, όχι μόνο στο λόγο, αλλά και στη δράση, δίνοντας κάθε φορά την Ιστορική δυνατότητα να διεκδικηθεί να μετασχηματιστεί σε ανατροπή. Η ΕΑΣ, και σε μικρότερο βαθμό το Πουρί, ήταν μια τέτοια ιστορική συνάντηση των αναρχικών με τους εργάτες και τους αγρότες -ανάλογες βέβαια έχει να επιθετεί και η αριστερά.

Μέσα σ' αυτούς τους όρους, η απόπειρα καταστροφής του αναρχικού χώρου είναι μια απόπειρα καταστροφής κάθε κοινωνικής αντίστασης, κάθε αντίστασης. Αν απέναντι στην εκ των πραγμάτων επιβεβλημένη ποινή θανάτου στον αναρχικό Κώστα Καλαρέμα δεν υπάρξει απάντηση, αν η κοινωνία μπορεί να χωνεύσει το πρώτο νεκρό απεργό πείνας, τότε δεν θα χρειάζεται να είναι οι εργάτες των τανκς που θα έχουν προελάσει πάνω σε μια ιστοπεδωμένη κοινωνία, αλλά πανίσχυροι μηχανισμοί εξουσίας όπως τα ΜΜΕ.

Σήμερα δίνουμε μια μάχη που μπορεί και να είναι τελική. Και τη δίνουμε διασπασμένοι, γεμάτοι αντιφάσεις και εσωτερικές συγκρούσεις. Η εξωκοινοβουλευτική αριστερά μοιάζει να θέλει να λύσει τώρα τους χρόνιους λογαριασμούς της με τους αναρχικούς, οι αναρχικοί διαφωνούν μεταξύ τους. Τις πιο κρίσιμες στιγμές

Συνέχεια στη σελίδα 5

TOU LEANDROU

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΕΣ...

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ του Πολυτεχνείου του '95 ανήκει πια στο παρελθόν. Οι επιπτώσεις του όμως, οι πληγές αλλά και τα κέρδη που άφησε, οι εμπειρίες και η γνώση που αποκόμισε ο καθένας που συμμετείχε σ' αυτό ή απλά το παρακολούθησε δεν μπορεί παρά να αφορούν το μέλλον. Και σαν τέτοιες πρέπει να εξεταστούν για να βγουν τα κατάλληλα συμπεράσματα.

Επεργάντας την φιλολογία περί στημένων σκηνικών

Εδώ και αρκετά χρόνια μεγάλο κομμάτι των "συγκροτημένων" αναρχικών και αντεξουσιαστών συντήζει να απέχει από την πορεία, δεωρώντας άσκοπη την οποιαδήποτε συμμετοχή σε μια επέτειο πλήρως ελεγχόμενη από τους διοργανωτές της. Παρόλα αυτά εκποντάδες, "άγριοι νεολαίοι" συναντιούνται κάθε 17 Νοέμβρη στο Πολυτεχνείο, επιδιώκοντας κάθε φορά να κάνουν αυτό που αδυνατούν τις υπόλοιπες μέρες του χρόνου. Ή αδυναμία συγκροτημένης δράσης, τους καθιστά κάθε φορά έρμαιο στα νύχια των πανέτοιμων μπατσών. Αυτό μερικοί πέρσι όπου η εκκένωση των κα-

ταλήψων στέγησε από τα MAT οδήγησε σε κατάληψη του Πολυτεχνείου που πέτυχε την απελεύθερωση των 28 και αποτέλεσε μια νίκη του "κινήματος". Φέτος, η απεργία πείνας του Κώστα Καλαρέμα, η οδύμενη καταστολή με τις καταδίκες των τελευταίων ημερών και η εξένερση των φυλακισμένων του Κορυδαλλού δεν μπορούσε να μεινει, αναπάντητη. Επιδιώχθηκε λοιπόν η κατάληψη του Πολυτεχνείου σαν μορφή αγώνα, σαν προσπάθεια να εκτρέπει τη καθειρωμένη φιλοτεία σε μια εξεγερτική γιορτή απ' όπου θα έργανε προς τα έξω και ο ανάλογος λόγος. Ήταν μια στιγμή συνάντησης των πολιτικών αναγκών των αναρχικών και των εξεγερτικών επιθυμιών της άγριας νεολαίας (αν και τα όρια ανάμεσα στους μεν και στους δε δεν είναι και τόσο σαφή).

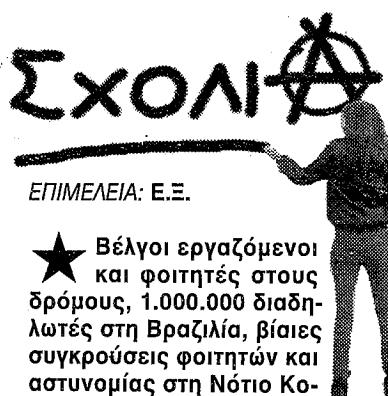
Εκτιμώντας την επικίνδυνη δυναμική μιας κατάληψης από 2000 αναρχικούς και εξεγερμένους νεολαίους με απελευθερωτικά προτάγματα που θα αναβίωνε στο κοινωνικό υποσυνείδητο τις μνήμες του '73, επιλέχτηκε από τους μπατσών τα ιακώνες και τις κάμερες η άμεση επίθεση. Γνωρίζοντας ότι τόσοι μουρλαμένοι, μαζεμένοι στους δρόμους γύρω και έξω από το Πολυτεχ-

νείο θα μπορούσαν να αναστατώσουν σε άγνωστη βαθμό την ησυχία που έχει επιβληθεί στην κοινωνία, επιτέθηκαν αστραπαία με την πρώτη αφορμή εγκλωβίζοντας από νωρίς τον κόσμο μέσα στο Πολυτεχνείο.

Από κεί και πέρα τα πράγματα ακολούθησαν το δρόμο τους. Υπήρχε καταρχήν η εκτίμηση ότι η δυναμική του κόσμου θα κρατούσε την κατάληψη και θα απέτρεπε την εισβολή των MAT. Μία εισβολή που προετοιμαζόταν με όλους τους τρόπους από τα κανάλια και που λειτουργούσε ταυτόχρονα σαν εκφοβιστικός ώστε να φοβηθεί ο κόσμος και να στασεί η κατάληψη. Συν τοις άλλοις η επιλογή να μείνουμε ήταν και αναπόφευκτη, αφού δεν θα μπορούσαμε να φύγουμε όλοι χωρίς απώλειες. Ο κλοιός των μπατσών ήταν ασφυκτικός και τόποι δεν απέκλειε τις συλλήψεις έξω ή και μέσα στο Πολυτεχνείο (αφού ήταν δεδομένη η θέληση κάποιων να μείνουν) και την ανάλογη εξοντωτική αντιμετώπιση τους.

Κάναμε λοιπόν το μοναδικό πράγμα που μπορούσαμε, αν θέλαμε να είμαστε σύμφωνοι με αυτά που λέμε στον κόσμο περί αλληλεγγύης, αντιστασης και αξιοπρέπειας, και ταυτόχρονα το μό-

</div

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Ε.Ε.

★ Βέλγοι εργαζόμενοι και φοιτητές στους δρόμους, 1.000.000 διαδήλωτές στη Βραζιλία, βίαιες συγκρούσεις φοιτητών και αστυνομίας στη Νότιο Κορέα, οι φοιτητές στη Γαλλία κατεβαίνουν στους δρόμους και συγκρούονται... Τελικά τίποτα δεν "ησυχάζει".

★ Μπορούμε να ορίζουμε ένοιες και πράγματα δίνοντας τους όνομα αλλά δεν μπορούμε να κάνουμε το αντίθετο. Αποκαλώντας μια κατάσταση με ένα όνομα δεν της δίνουμε ταυτόχρονα και ουσία. Μπορούμε λ.χ. να ονομάζουμε μια πραγματικότητα ως "δημοκρατία", "ελευθερία" αυτό δε σημαίνει ότι είναι κιόλας.

★ Στον εφιαλτικό κόσμο των ΜΜΕ - το έχουμε δει - οι ένοιες άνθρωπος, πόνος, πραγματικότητα, καταπίση μένουν λέξεις χωρίς νόημα. Οι άνθρωποι κλεισμένοι στους τετράγωνους χώρους κλωστιά τους, ανοίγουν τρύπες στον κόσμο, που είναι για αυτούς ξένος, "βλέπουν" μέσα από τις τηλεοράσεις.

★ Βρίσκονται στα "παζάρια" για το ποιος θα μεταδώσει πρώτος την είδηση του θανάτου του "μεγάλου".

★ Ένας κόσμος που κυριαρχείται από ξενοφοβία, ρατσισμό, προκατάληψη, φόβο, απομόνωση, αδυναμία επικοινωνίας, γιόρταζε την παγκόσμια μέρα κατά του AIDS.

★ Ο 27χρονος εργάτης Στάθης Αλεξανδράκη σκοτώθηκε πέφτοντας από 21 μέτρα ύψος από το πλοίο "Δύναμις". Οι συνάδελφοί του της Ναυτηγοεπισκευαστικής Ζώνης Περάματος - Πειραιά καταγγέλλουν ότι δεν υπήρχαν τα στοιχεώδη μέτρα προστασίας, και ότι στη Ζώνη δεν υπάρχει σταθμός Πρώτων Βοηθειών. "Είχε να επιλέξει τη φτώχεια ή τον κίνδυνο του θανάτου και πάνω να μιλήσει όταν χιλιάδες περιμένουν στη σειρά για μια θέση"; Λόγια συνάδελφου του, λόγια σκληρής πραγματικότητας.

★ Είμαστε το μοναδικό ζωικό είδος, το οποίο βαθιά αλλοτριώμενο απ' τον τρόπο ζωής του, τρομακτικά πιεσμένο απ' τα αδιέξοδά του, συνδέει τον έρωτα με τον φόνο, καταστρέφει οιδιόποτε όμορφο.

★ Αυτές τις μέρες στο -κατά τ' άλλα- θρησκευόμενο νησί της Τήνου, βρέθηκε πελεκάνος νεκρός κακοποιημένος σεξουαλικά...

★ Διάγουμε περίοδο έντονης αστυνομοκρατίας. Όχι ότι ποτέ ήταν διαφορετικά βέβαια, τον τελευταίο καιρό όμως γίνεται με τρόπο δηκτικό. Την Τετάρτη που μας πέρασε, είχε διοργανώθει συγκέντρωση διαμαρτυρίας - συμπαράστασης στον απεργό πείνας Κώστα Καλαρέμα στην είσοδο του Γενικού Κρατικού Νίκαιας από συντρόφους και φίλους του. Η περιοχή ήταν ζωσμένη από αστυνομικούς (ζητάδες, ΜΑΤ, "καπελάκηδες"), οι οποίοι δεν επέτρεψαν σε κάνενα να πλησιάσει και συνέβαναν

ΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Το στήσιμο μιας καταδίκης σε εικόνες για παιδιά

Ο ΤΑΝ ΜΕΤΑ από άγριο ξυλοκόπιμα μας στήκωσαν από την άσφαλτο και μας οδήγησαν στην κλούβα, με τίποτα δεν μπορούσαμε να φανταστούμε ότι θα υποχρεωνόμασταν να περάσουμε τα επόμενα χρόνια της ζωής μας στη φυλακή. Το σκηνικό ουμάσιας είχε στηθεί ήδη, οι υπόλοιποι ηθοποιοί είχαν πάρει τις θέσεις τους (ένας μάλιστα είχε πάρει διπλό ρόλο) και μέναμε εμείς οι τέσσερεις για να συμπληρώθει το "καστ".

Πριν τη σύλληψη

Οι διαθέσεις των μπάτσων εκείνη τη μέρα είχαν φανεί από νωρίς. Διύλιος αραγμένος στην ίδια πλατεία πού χέρισε το κάλεσμα για συγκέντρωση-πορεία αλληλεγγύης στο φυλακισμένο, απεργό πείνας αναρχικό Καλαρέμα, παραπεταγμένοι ΜΑΤατζήδες σε απόσταση λιγότερη από δεκά μέτρα μακριά από εμάς, ΖΗΤΑδες, ασφαλίτες, αστυνόμοι, ΜΑΤατζήδες, κλούβες παντού τριγύρω. Μέσα σ' αυτό το έντονα φωτισμένο κλίμα, οι γνώμες μας διχάζονται. Πολλοί προτιμούσαν να μην πραγματοποιήσουμε την πορεία καθώς θεωρούσαν σίγουρη τη βίαιη καταστολή της -όπως και τελικά έγινε. Η δεύτερη άποψη υποστήριξε ότι δεν έπρεπε να υποκύψουμε στο κλίμα τρομοκρατίας πού χέρισε δημιουργηθεί, ματαώνοντας την πορεία, καθώς κάτι τέτοιο θα δημιουργούσε άσχισμα προπογύμενο, δεδομένου ότι είχε ήδη στο πρόσφατο παρελθόν αναβληθεί πορεία στη Θεσσαλονίκη για τον ίδιο λόγο. Επικράτησε η δεύτερη άποψη και έτσι κατά τις 19.00 κατεβήκαμε στο δρόμο για να ξεκινήσουμε. Η πορεία αυτή εντέλει δεν έγινε ποτέ.

Η σύλληψη

Το που κατέβηκαν και οι τελευταίοι συγκεντρωμένοι από την πλατεία Καμάρας -όσοι εν τω μεταξύ είχαν παραμείνει και δεν είχαν αποχωρήσει το φυλακισμένοι- τα ΜΑΤ μας πληρίσασαν, μας περικύλωσαν σχηματίζοντας γύρω μας ένα Πι, ενώ αυτοί που βρίσκονταν πίσω από την ουρά των πορειών, άρχισαν, χωρίς καμπία προειδοποίηση και υπό τους ήχους από τα μαρσαρίσματα των ΖΗΤΑδων, να σπρώχνουν με τις ασπίδες τους και στη συνέχεια να χτυπούν αδιακρίτως με γκλομής, γροθές και κλωτσές. Στον πανικό που επακολούθησε, καθώς ορισμένοι προσπαθούσαν να κινηθούν προς τα μπροστά για να προφύλαξθούν ενώ άλλοι προσπαθούσαν να συγκροτήσουν αλυσίδες, οι μπάτσοι βρήκαν την ευκαιρία να συλλάβουν εμάς τους τέσσερεις, φέρνοντας εις πέρας την αποστολή που τους είχε ανατεθεί. Το ότι οι μπάτσοι είχαν σαφείς "ανώνυμην" εντολές να προκαλέσουν επεισόδια και να συλλάβουν άτομα είναι πασιφανές.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΝΟΕΜΒΡΗ πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση αλληλεγγύης στους φυλακισμένους αγνωστές εξώ από τις φυλακές Διαβατών που είχε καλεστεί από την Πρωτοβουλία Ενάντια στην Κρατική Καταστολή. Συμμετείχαν περίπου 200 άτομα που φωνάζοντας με πάθος και επί πολύ ώρα συνθήματα, πέρασαν ένα διπλό μήνυμα πέρα από τους τούχους των φυλακών: "Σύντροφοι γερά, ως τη λευτερά" και "Προσέξτε καλά ανθρωποφύλακες, κάτω τα χέρια απ' τους αγνωστές".

Τη Δευτέρα 27 Νοέμβρη πραγματοποιήθηκε η δίκη της 17χρονης Σοφίας Κυρίτση. Οι κινητοποιήσεις της περισσότερης βδομάδας, η παρουσία για ακόμα φορά μεγάλου αριθμού συμπαραστατών στο χώρο των δικαστηρίων, η αυξανόμενη κοινω-

Μα είναι δυνατόν να σας χτύπησαν οι αστυνόμοι έτσι, δίχως λόγο; Γίνεται αυτό; ("απορία" της προέδρου του δικαστηρίου)

Η σύλληψη μας ήρθε να προστεθεί σ'ένα μακρύ κατάλογο ο οποίος καταγράφει: ένα πογκρόδιμο διώξεων, συλλήψεων, εξοντωτικών ποινών εναντίον απολαύσματος που προέρχονται από τον ευρύτερο αναρχικό χώρο (με μόνη, ίσως, εξαιρεση την καταδίκη σε 4ετή κάθειρξη του αρνητή στράτευσης Νίκου Καρανίκα, που προερχεται από το χώρο του Συναποστομή). Στον καταστήριο παραμονής της Σοφίας στο νοσοκομείο πιστοποιήθηκε εντέλει και από τους γιατρούς του "Παπανικολάου". Το δικαστήριο παρ'όλα αυτά απέρισης αίτημα αναβολής της δίκης προκειμένου να δικαιουτείται παραδειγματικής μαζί καθώς κατηγορούμασταν για αδικήματα που υποτίθεται διαπράξαμε από κοινού (αντίσταση κατά συναυτουργία, στάση) και αποφάσισε να συνεχίστε η δίκη για μας τους τρεις οριζόντας έχωριστη δικάσμιο για τη Σοφία (Δευτέρα 27 Νοέμβρη). Η πρόθεσή τους να μας δικάσουν κάτια από το συγκεκριμένο κλίμα των ημερών ήταν σαφής. Δεν δίστασαν να τραβήξουν τη διαδικασία μέχρι τις 3.00 τη νημερώματα της Κυριακής(!) και στην αίτηση της υπεράσπισης μας για διακοπή γύρω από τα μεσανυχτικά της προστασίας της Σοφίας οι πιστοποιηθηκαν για μας τρεις οριζόντας προστίμησαν να έρθουν σε μετωπική σύγκρουση με το δικαστήριο.

και να πιστοποιηθεί η κριτισμότητα της κατάστασής της, απαγορεύοντας ταυτόχρονα στο γιατρό που την εξέτασε αρχικά να τη συνοδεύσει πέραν της εισόδου του νοσοκομείου. Είναι αξιοσημείωτό ότι η ασφάλεια απαγόρευσε σε γιατρό να δει τη Σοφία κατά τη διάρκεια της κράτησής της εκεί, παρ'όλη αυτή το ζήτησε. Τελικά την εξέτασε για τα τραύματα που είχε στο κεφάλι -και αποφάνθηκε ότι δεν έχει τίποτα - ο γαστρεντερολόγος(!) της ασφάλειας. Η αγαγκιστήτη παραμονής της Σοφίας στο νοσοκομείο πιστοποιήθηκε εντέλει και από τους γιατρούς του "Παπανικολάου". Στον καταστήριο αυτό περιλαμβάνονται και πολλές ποινικές διώξεις-σκευωρίες κατά πολιτικών και κοινωνικών αγωνιστών, ενταγμένες σ'ένα ευρύτερο σχέδιο ποινικοποίησης των ποινικών-κοινωνικών αγωνιστών που προέρχονται από τη διαφορετική πορεία της Σοφίας. Το δικαστήριο παρέθει παραδειγματικής μαζί καθώς κατηγορούμασταν για αδικήματα που υποτίθεται διαπράξαμε όλοι οι πρόεδροι της προτάσης της προστάσης της Σοφίας. Το πρότερο που είχαν συνεχίσει η δίκη για μας τους τρεις οριζόντας προστίμησαν να έρθουν σε μετωπική σύγκρουση με το δικαστήριο για μας τρεις οριζόντας προστίμησαν να έρθουν σε μετωπική σύγκρουση με το δικαστήριο για μας τρεις οριζόντας προστίμησαν να έρθουν σε μετωπική σύγκρουση με το δικαστήριο για μας τρεις οριζόντας προστίμησαν ν

Στην εξεγερμένη γενιά

Ο ΑΓΩΝΑΣ ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα είναι ένας αγώνας χωρίς συμβιβασμούς, χωρίς υποχωρίσεις και χωρίς ανακωχές, γιατί αλλιώς δεν είναι τίποτα άλλο πάρα μια συνθηκολόγηση.

Αγωνίζομαστες εναντίων ισχυρών αντιπάλων έχοντας στη διάθεση μας πεντερά μέσα, όμως έχουμε τη ζωή μέσα μας και την φλόγα της αλήθειας. Ως αντίπαλοι μας μπορεί να έχουν στρατούς και αστυνομίες όμως δεν έχουν ζωή, συντηρούν ένα φέμα και το ξέρουμε καλά αυτό.

Ν' απελευθερωθούν όλοι οι συλληφθέντες

ΠΡΟΣΟΧΗ! Είμαστε όλοι πολιορκημένοι - μοναδική μας επιλογή η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Προσοχή! Είμαστε όλοι εν δυνάμει εξεγερμένοι, μετανάστες, άνεργοι, απεργοί, νεαροί με κουκούλες και πέτρες.

Μοναδική μας ελπίδα Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, σ' όποιον αντιστέκεται με όποιον τρόπο επιλέγει στην κοινωνία της ομοιομορφίας της σωπής, και του θεάματος.

*Η αλληλεγγύη μας δεν είναι φιλανθρωπία δεν προσφέρεται με όρους.

Η αλληλεγγύη μας είναι μέρος του αγώνα μας ενάντια στην βαρβαρότητα τους για μία ζωή με ελευθερία και αξιοπρέπεια.

Δε θα μετρήσουμε τη συμπαράσταση μας σε σπασμένα τζάμια και καμένα ξύλα και δεν θα μετατρέψουμε την Αντίστασή μας και την Αντίσταση του ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΥ" μ' όποιον θέλει να το ισοπεδώσει γιατί είναι επικίνδυνα και ανατρεπτικό.

- Οι πολιορκημένοι στο Πολυτεχνείο το Νοέμβρη του '73 ήταν οι διαφορετικοί που παραβίασαν την "κανονικότητα" και αντιστάθηκαν στην "ομαλότητα".

Αυτοί είναι η δική μας ιστορία και δεν την χαρίζουμε σ' αυτούς που προσπαθούν εξαγιάζοντάς τη να τη μετατρέψουμε σε επέτειο - μη ενοχλητική.

- OTAN ΣΗΜΕΡΑ οι φιλακισμένοι του Κορυδαλλού αποφάσισαν ότι δεν έπαιφαν να είναι άνθρωποι, επειδή η κοινωνία τους εξόρισε και θέλησαν να το θυμίσουν στην κοινωνία...

- OTAN τα ΜΜΕ και το κράτος σε τηλεοπτικούς μαραθώνιους που διακόπτονται από διαφημιστικά μηνύματα, προσπαθούν να παρουσιάσουν

Αγωνίζομαστε, όχι για να χαρούμε τα ίδια μας, όχι για να ζήσουμε κάποτε έτσι όπως εμείς θέλουμε, όχι για τις επιθυμίες μας: αγωνίζομαστε γιατί δεν έχουμε το θράσος και την αναίδια, που είχαν οι προηγούμενοι από εμάς, να παραδώσουμε τα παιδιά μας στον κατεστραμένο παράδεισο, τη σακατεμένη ζωή που κληρονομήσαμε. Και αυτή η υποχέρωση που έχουμε στις επόμενες γενιές δεν αφήνει το παραμικρό περιθώριο συμβιβασμού. Γιατί έρουμε ότι οι προηγούμενοι από εμάς είχαν το θράσος να δειλιάσουν μπροστά στην

την κραυγή τους για αξιοπρέπεια σαν εμφύλιο πόλεμο φατριών για σκοτεινά συμφέροντα...

- OTAN δ' πιο "προοδευτικό", ακούγεται τις τελευταίες μέρες είναι "δώστε λίγο φαί στους εξεγερμένους φιλακισμένους, σκοτώστε τους Αλβανούς κρατούμενους, εξοντώστε τους ανήλικους, εξαφανίστε τους νέους με τις κουκούλες και τα προβλήματα θα λυθούν..."

- OTAN αρνητές στράτευσης καταδικάζονται, γιατί δε θέλουν να υπηρετήσουν το μηχανισμό - δολοφόνο, διαδηλωτές συλλαμβάνονται μόνο και μόνο γιατί αρνήθηκαν να παρακολουθούν ότι αφορά τη ζωή τους και την ζωή των συντρόφων τους στη TV και προσπάθησαν να παρέμβουν στα δρώμενα φωνάζοντας στο δρόμο...

- OTAN πολιτικοί και κοινωνικοί κρατούμενοι εξοντώνται γιατί έτσι αποφάσισαν κάποιοι που νομίζουν ότι η κοινωνία τους έχει εκχωρήσει

πορεία για μία τελική νίκη, οι προηγούμενοι είχαν την ανευθυνότητα να μήνιν αλλάζουν τον κόσμο στον οποίο θα έφερναν τα παιδιά τους. Αγωνίστηκαν κι αυτοί, μα δεν είχαν το κουράγιο να έρθουν σε ριζική τρητή με το σύστημα, δεν μπόρεσαν ν' αλλάξουν ριζικά τον κόσμο έτσι ώστε να ζήσουν τα παιδιά τους μάια εντελώς διαφορετική ζωή, μάια αληθινή ζωή. Στην θεση λοιπόν που βρισκόμαστε εμείς τώρα δεν έχουμε να βρεθούν οι απόγονοί μας, δεν θέλουμε, ότι είναι για μάια οι προηγούμενοι μας, να γίνουμε και εμείς για τις επόμενες γενιές.

Αρνούμαστε την κοινωνία που κληρονομήσαμε, αρνούμαστε τους αγώνες που

συνθηκολογήσαν, που δεν τράβηξαν προς την τελευταία τους νίκη, αρνούμαστε να' μαστε θεατές της ζωής μας, αρνούμαστε μιά μιζέρια απλώς καλύτερη απ' τη χθεσινή, αρνούμαστε μιά καθημερινότητα που απλώς υποφέρεται λιγότερο ανώδυνα απ' τη χθεσινή. Αργούμαστε ολοκληρωτικά τη μιζέρια του σύγχρονου κόσμου και την αστική καθημερινότητα χωρίς να δημιουργήσει διαβαθμίσεις, η μιζέρια είναι μάια και δεν έχουμε το θράσος και την υποκρισία να θέλουμε να την παραδώσουμε σε βελτιωμένη μορφή στους απογόνους μας.

Έχουμε την αξιοπρέπεια να παραδώσουμε στις επόμενες γενιές αν όχι την τελική μας νίκη, τουλάχιστον μία πορεία ρι-

ζικής ρήξης με το σύστημα που κληρονομήσαμε. Κι αν εμείς λυπούμαστε που οι προηγούμενοι κατάθεσαν τα όπλα, αν μας θλίψει ο ηπιότερος αγώνας τους, αυτό δεν θα συμβεί με τους απογόνους μας, γιατί ειμίστε δεν θα καταθέσουμε τα όπλα δεν θα σταματήσουμε ότι μπροστά στο θάνατο και μέχρι τότε θα μαστε ολοζώντανο με το κεφάλι ψηλά· και αν πεθάνουμε θα το κάνουμε τραγουδώντας.

Δεν αγωνίζομαστε για την διατήρηση ή επέκταση των συνόρων, μα για την ολοκληρωτική τους κατάργηση. Δεν αγωνίζομαστε για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας, μα για την ολική κατάργηση των επιβεβλημένων εκ των άνω συνθηκών εργασίας. Δεν παλεύουμε για την βελτίωση του στρατού και του εκδημοκρατισμού της αστυνομίας, αλλά για την ολική άρνηση και κατάργηση τους. Δεν αγωνίζομαστε για την βελτίωση του στρατού και του εκδημοκρατισμού της αστυνομίας, αλλά για την ολική άρνηση και κατάργηση τους.

Δεν είμαστε εδώ για να επιτρέψουμε την ομαλή συνέχεια στην ιστορία; βρισκόμαστε σ' αυτό τον κόσμο για να βελτιώσουμε το υπάρχων οικονομικό πολιτικό σύστημα με δήθεν ανθρωπιστικές διακρίσεις, μα για να το παραδώσουμε στις φλόγες και να δημιουργήσουμε από την αρχή μέσ' απ' τις στάχτες του.

Δεν είμαστε εδώ για να επιτρέψουμε την ομαλή συνέχεια στην ιστορία; βρισκόμαστε σ' αυτή τη χρονική περιόδο για ν' ανατρέψουμε την ομαλή εξέλιξη των πραγμάτων, για να δημιουργήσουμε μια ιστορική ασυνέχεια. Αυτό το απρόβλεπτο και απρόσμενο σκήτημα είναι η επανάσταση, κι εμείς οι δημιουργοί της. Με συνείδηση καθαρή, σηκώνοντας την βρούταπτη αυτή ευθύνη μπορούμε να πούμε ότι δεν είμαστε απλά αγωνιστές ή εξεγερμένοι. Είμαστε οι δημιουργοί των προϋποθέσεων που θα δώσουν ζωή σε μία νέα κοινωνία, είμαστε οιδοιπόροι στο κακοτράχηλο και δύσθιτο μονοπάτι προς την τελική νίκη.

Χανιά 17 και 1 του Νοέμβρη ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΑΠΟ ΤΑ ΧΑΝΙΑ.

Προκήρυξη του κοινωνικού κέντρου Πάτρας

Ζόμενους ανάμεσα τους;

Η αστυνομία και οι κρατικοί καθοδηγητές της που εντελώς αναίτια άρχισαν να ρίχνουν χιλιάδες δακρυγόνα, ασφυξιογόνα και υλικά χημικού πολέμου στέλνοντας δεκάδες ανθρώπους στο νοσοκομείο μ' απαντευτικά προβλήματα;

Βάνδαλοι ήταν εκείνοι που προσπάθησαν ν' αμυνθούν όπως - όπως μετά απ' αυτή την επίθεση της αστυνομίας, οι κραφούροι που κακοποιούσαν όποιον τόλμαύσε να βγεί έξω από το Πολυτεχνείο, μ' αποκορύφωμα τον ανελέητο ξυλοδαρμό και βαρύ τραυματισμό ενός 16χρονου μπροστά στις κάμερες;

Αλήτες ήταν εκείνοι που όταν ξέρισαν παραδόθηκαν όλοι μαζί, κρατώντας την αξιοπρέπεια της, με ψηλά τα κεφάλια φωνάζοντας συνθήματα αλληλεγγύης, ή εκείνοι που

τους στοιβάζαν σαν ζώα στα κρατήτηρα της Ασφαλείας και συνέχισαν τον άγριο ξυλοδαρμό και τους εξευτελισμούς;

Το πρωί της 18.11 μια στρατιά από 504 αιχμαλώτους ανέτρεψε το μύθο των 100 - 100 κουκουλοφόρων καταστροφομάνων! Πίσω από τις "κουκούλες" αποκαλύφθηκαν τα πρόσωπα νέων 17 - 20 - 25 - 30 χρονών, μαθητών, φοιτητών, ανέργων, εργαζόμενων ενός κομματιού της κοινωνίας που απορρίπτει όπως μπορεί την καταπίση, το "πάτημα επί πτωμάτων" για επιβίωση, τη ρουφιανά, το γλύψιμο, την εξαχρεώση μιας ολόκληρης κοινωνίας, την υποκρισία και το δούλεμα από τους υποτιθέμενους "φορείς" της. Ενός κομματιού που καταλαβαίνει ότι τα μέλλοντα που του επιφύλασσεται έχει κάτι από Πέραμα, Λαύριο ή Πάτρα ή ακόμα και Βοσνία κι όχι κάτι απ' τη "γκλαμουρά" που προβάλλουν τα περιοδικά "λάφ στάλ" και τα ΜΜΕ.

Τέλος, ο λόγος που έγραψα είναι η κλήση των μαθητών, είτε είναι αναρχικοί, είτε απλά δεν τους αρέσει ο τρό

Καταγγέλω

ΤΗΝ ΠΑΝΕΜΠΟΡΙΚΗ Α.Ε.
B. και K. ΧΟΝΔΡΟΣ έδρα
Αλωνίστρα Κορωνί.

Δια την καταπίστη που ασκεί στους υπάλληλους της και τους οδύγει στην οικονομική εξαθλώση.

1 Ο υπάλληλος Κ. Τράβαλος μετατέθηκε στο παραπάτημα των Γλυκών Νερών (Λαυρίου και Χρυσαύθεμα) στο υποκατάστημα των κάτω Πετραλώνων διότι καθόταν και κάπνιζε ενώρα εργασίας, με σκοπό τον εξαναγκασμό του σε παραπίστημα, με την οποία ο Τράβαλος έχει την αποζημίωσή του.

2 Ο υπάλληλος Ανδρέας Δρόσος απολύθηκε διότι καπνίζει ενώρα εργασίας και καπνορήθηκε διότι έτρωγε το χρόνο και το χρήμα του εργαστηρίου.

3 Ο υπάλληλος Γιώργος Παπαδόπουλος απολύθηκε την ίδια μερα διότι πήρε το μέρος του συναδέλφου του.

Και πόσοι ακομή υπάλληλοι ζουν καθημερινά την καταπίστη και είναι αναγκασμένοι να υποκύπτουν στις αισχρές πιέσεις των αφεντικών.

Είναι όμως υπερήφανος εργάτης διότι εφέρα πολλαπλά οικονομικά πλήγματα σε αυτή την εταιρία εκτελεστών.

Ζητά σαν σύντροφος τη δημόσιευση της καταγγελίας μου στην εφημερίδα Άλφα.

Ευχαριστώ θερμά, ο απολυμένος υπάλληλος ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

8/11/1995

Οι ίδιοι άνθρωποι

Οι ίδιοι άνθρωποι
που σαν γονείς ζητούσαν την επέμβαση της Αστυνομίας στις μαθητικές καταλήψεις και την δικαστική δίωξη των πρωταρίων μαθητών, ζητούν τώρα την εισβολή των MAT στο ΕΜΠ.

Οι ίδιοι άνθρωποι
που σαν τρομοκρατημένοι περίοι και ζητούσαν να μεταφερθούν οι φυλακές Κορυδαλλού για να μην τους ενοχλούν στον φιλήσυχο ύπνο τους οι κραυγές πάνω των κολασμένων, ζητούν τώρα αστυνομικά μέτρα για να μην τους ενοχλούν τα δικρυγόνα που χρησιμοποιεί η αστυνομία για να καταστείλει τους εξεγερμένους νέους στο κέντρο της Αθήνας.

Οι ίδιοι άνθρωποι
που σαν "ενεργοί πολίτες" κάθε 4 χρόνια στις εκλογές δημιουργούν για το ποιοι θα καταχραστούν και θα εξοκκαλίσουν τα δισεκατομμύρια του δημοσίου χρήματος, αγανακτούν τώρα από τις άσκοπες ζημιές των 20 εκατομμυρίων του ΕΜΠ και ζητούν την παραδειγματική τιμωρία των ενόχων.

Οι ίδιοι άνθρωποι
που σαν νόμιμοι πολίτες αγανακτούσαν κάθε φορά που οι πορείες και οι συγκεντρώσεις των εργατών, αγροτών, φοιτητών, νεολαίων δημιουργούσαν μποτιλιάρισμα στο κέντρο της Αθήνας, εξοργίζονται τώρα για την απομάκρυνση του Αστυνομικού τμήματος της περιοχής τους.

Οι ίδιοι άνθρωποι
που σαν πατριώτες συγκινούνται βλέποντας την ελληνική σημαία να σκεπάζει τα φέρετρα των αυτοκτονημένων φαντάρων διαμαρτύρονται

αιώνα, η ταξική πάλη και ο κοινωνικός πόλεμος δεν είναι αυτό που ήταν. Οσο κοινότοπο και αν ακούγεται. Ως αναρχικοί μια πολύ περισσότερο ως καταπιεσμένοι πρέπει να επανακαθορίσουμε με σεμνότητα και σοβαρότητα τους τρόπους παρέμβασης και οργάνωσης στους χώρους που παίζεται το παιχνίδι, να δούμε πως θα διαχθεί ο λόγος και οι πρακτικές μας, πως εντέλει στους καιρούς της "μοναδιάς" θα συναντηθούμε με τους αγροτών που ανιστέκονται, που έχουν ακόμα τη διάθεση για αγάνα, να βρούμε τι σημαίνει σήμερα ταξική πάλη. Τι σημασία έχει το θράσος τους; Μα ενώ μιλάμε για θράσος...

**...Η οικονομική διείσδυση
ως ιδεολογία...**

Οι φανφάρες και οι τυμπανοκρουσίες για το "ανάδελφο ελληνικό έθνος" που βάλλεται από παντού σιγά-σιγά στερεύουν. Εξαντλούνται γιατί τουλάχιστον με τον τρόπο που λειτούργησαν αναφορικά με τη Μα-

κία, να αφήνουμε τους άλλους να βγάλουν το φίδι από την τρύπα, να μην αγωνιζόμαστε για τίποτα και να κοιτάμε την πάρτη μας.

Οι ίδιοι άνθρωποι

θέλουν μια κοινωνία υποταγμένων, και "ευτυχισμένων" πολιτών, μια κοινωνία όπου τα αφεντικά θα πλουτίζουν ανενόχλητα σε βάρος των εργαζομένων, μια κοινωνία όπου οι μαθητές θα υιοθετούν με ευχαρίστηση την αποστειρωμένη από κάθε ζωντανία γνώση των καθηγητών τους, μια κοινωνία όπου οι Στρατηγοί θα μας πηγαίνουν στη σερία των μαχών σαν πρόβατα στη σφαγή.

Οι ίδιοι άνθρωποι

θέλουν μια κοινωνία ρουφιανίας και βολέματος, μια κοινωνία τηλεθασησης, μια κοινωνία ζωντανών-νεκρών. Να τους εμποδίσουμε!!!

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ
ΚΑΛΑΡΕΜΑ - ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ
ΑΠΟ 11 ΟΚΤΩΒΡΗ**

**ΝΑ ΣΠΑΣΕΙ Η ΟΜΗΡΙΑ ΤΩΝ 504
ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ**

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 3
ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ ΤΗΣ
ΘΕΣΑΛΛΟΝΙΚΗΣ - ΑΠΕΡΓΙΑ
ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 20 ΝΟΕΜΒΡΗ**

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ Ν.ΛΙΟΣΙΩΝ

Το έγκλημα του πολέμου και οι υπηρέτες του

ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ που ξεσπουν κάθε τόσο, εμφανίζονται καταγγελίες για τα λεγόμενα "εγκλήματα πολέμου", για την καταπάτηση διεθνών συνθηκών που ορίζουν τη "δεσοντολογία" του εγκλήματος που λέγεται πόλεμος. Καταγγέλεις που η πραγματική τους απεύθυνση είναι οι θεατές των γεγονότων, όλοι εμείς πρωτοκοσμικοί κατά κύριο λόγο- που παρακολουθούμε από τις οθόνες μας (άντε και από καμιά εφημερίδα) τις "εξελίξεις στα μέτωπα των μαχών". Καταγγελίες που, έτσι και αλλώς, δεν μπορούν να αποτελέσουν ουσιαστική παρέμβαση, έστω και για την βραχυπρόθεσμη ανακούφηση των πολιτών που δεν συμμετέχουν στις συρράξεις. Που εμπλουτίζουν απλά το μεγάλο τρομοθέαμα, αυτό του πολέμου.

Η κατάδειξη "εγκληματιών πολέμου" είναι φυσικό να εξηπηρετεί, κατα κύριο λόγο, τις εκάστοτε πολιτικές σκοπιμότητες στο μεγάλο παιχνίδι, η τύχη του οποίου σίγουρα δεν παίζεται στο πεδίο της άμεσης σύρραξης. Έτσι είναι ολοφάνερο γιατί τα γαλλικά M.M.E. (και όχι μόνον αυτά) μιλούν για το σέρβο εγκληματία Αρκάν, χωρίς να προβάλουν τις ανάλογες "προσωπικότητες" των κρατών ή των μουσουλμάνων. Έκπληξη, βέβαια, δεν μας προκαλεί το γεγονός ότι ο γ.γ. του Ο.Η.Ε. Μπούτρος Γκάλη, παρουσιάστηκε τις τελευταίες μέρες στη Ρουάντα να καταθέτει στεφανί "στη μητή των αδικοχαμένων αμάχων" φωνάζοντας θραυστά τα "Κουράγιο-κουράγιο". Εικόνες που έκαναν το γύρο του κόσμου χωρίς κανείς να αναφέρει την άμεση ευθήνη του διεθνούς οργανισμού - φορέα του οργανωμένου εγκλήματος- που υπό την ανοχή του διαπράχτηκε η γενοκτονία του Τούτσι. Χωρίς κανείς να αναφέρει την ιστορική

ευθύνη της γαλλικής αποικιοκρατικής πολιτικής στη Ρουάντα, πολιτικήστηκε το διενότητης παγκόσμιας τάξης πραγμάτων. Έτσι λοιπόν στηγματίζονται οι "κακοί", εξωραΐζεται το έγκλημα του πολέμου αποκτώντας τους δικούς του "κανόνες δεσοντολογίας", τα δικά του "θημικά πλαίσια". Οι αγριότητες των επαγγελματιών του παρουσιάζονται ως ο αποδιοπιμαίος τράγος, οι πραγματικοί υπεύθυνοι ξεπλένουν τα χέρια τους. Κανένας Μπούτρος δε θα θεωρείται υπεύθυνος για τη δολοφονία των χιλιάδων αμάχων στη Βαγδάτη. Κανένας δε θεωρείται εγκληματίας για την ανάπτυξη των πυρηνικών οπλοστάσιων σύλλογων. Αυτό γράφει η ιστορία τους.

Αυτό όμως που γινόταν στα μουλαχτά, στο παρασκήνιο πίσω από το θέατρο των "κοινών εχθρών της Ελλάδας" (που παρεπιπόνως φρόντισε η ελληνική μπουρουζουάζιαν' αγοράσι), προετοιμάζεται να γίνει η ιστορική "αναγκαιότητα" και "αλήθεια" των επόμενων χρόνων όσον αφορά τόσο την εξωτερική όσο - και κυρίως - την εσωτερική πολιτική του επαγγελματικού πλαισίου.

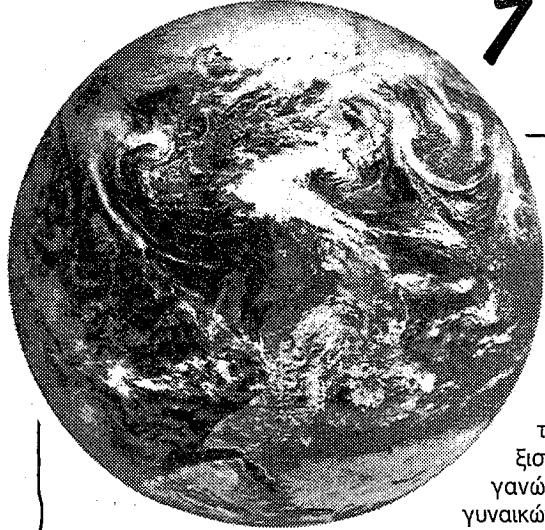
Έτσι λοιπόν σε λίγο θα μας σερβίρουν την παραμύθια της οικονομικής διεύδυσης - για την Ελλάδα ως γαμώτο! - και τ' αφεντικά να γίνουν πλουσιότεροι και μείον μόνο φτωχότεροι αλλά και πιο σκλαβωμένοι. Υπάρχει μια αλυσίδα που ενώνει κάθε ιδεολογία κυριαρχίας μεταξύ των υπόλοιπων ψευμάτων μέσα στη ζωή των προλετάριών. Το σημείο θραυστής δεν αφορά την επιστήμη της φυσικής.

Υπάρχει ένα αισιόδοξο μήνυμα σε κάθε ιστορία ακόμα και σε κάθε αντιούτσια. Η συνέχεια του αγώνα που θα κάνει τις σημαντικές ιστορίες. Οι προσοχές μας δεν διεύθυνον στη σήψη και την ιστορική λήθη.

Όταν το κράτος καταστέλλει την ανθρώπινη ύπαρξη, η ανθρώπινη συνείδηση εξεγειρεται και γίνονται κάθε δισταγμό.

Όταν οι κυριαρχοί σχεδιάζουν την υποταγή και τη συναίνεση, οι κυριαρχούμενοι οργανώνουν την ανυπακοή και την αλληλεγγύη τους.

Κανένα δικαστήριο δε θα μας καταστέλλει, καμιά φιλακή δε

Επιμέλεια: Ε.Π.

"Αν η Παρθένος Μαρία γνώριζε την έκτρωση, δεν θα μας τα πρήζαν τώρα οι καθολικοί", φώναζαν με πάθος οι νέες και οι νέοι που ακολουθούσαν τα πανό των αναρχικών στην εξαιρετικά δυναμική και ευρηματική πορεία που πραγματοποιήθηκε το περασμένο Σάββατο στο Παρίσι, με τη συμμετοχή 40.000 περίπου ανθρώπων, γυναικών και αντρών αλλά και στο Μπορντώ, τη Μασσαλία και την Τουλόν. Τα μέλη της Αναρχικής Ομοσπον-

Ο φεμινισμός πέθανε. Ζήτω ο φεμινισμός!

δίας (FA), της CNT, του SCALP, του REFLEX, αναρχικές και αντιφασιστικές ομάδες απ' ολόκληρη τη Γαλλία, το RAS L' FRONT, αντιεστικές και φεμινιστικές οργανώσεις, αλγερινές ενώσεις

γυναικών, η οργάνωση υποστήριξης στις γυναίκες της Τσιάτας, προπαγάνδισαν και πλαισίωσαν μαζικά μια διαδήλωση που, με πρόταγμα την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των γυναικών, γρήγορα έλαβε έντονο αντι-ακροδεξιό, αντιθρησκευτικό και αντιφασιστικό χαρακτήρα.

Με συνθήματα όπως "Ελεύθερη και δωρεάν έκτρωση για όλες", "Ούτε θέρος, ούτε αφέντης, ούτε ηθική τάξη", "καταλαμβάνουν τις κλινικές, ας καταλάβουμε τις εκκλησίες", οι διαδηλωτριες/ές κατήγγειλαν την επιστροφή στην "ηθική τάξη" και την ατιμωρησία των "κομάντος ενάντια στην εθελούσια διακο-

πή της κύησης" που επιτίθενται στις κλινικές που πραγματοποιούν εκτρώσεις. Εκατό περίπου απ' αυτούς επιχειρήσαν να διοργανώσουν αντισυγκέντρωση για να δεχτούν, υπό την προστασία δύο διμοιριών των MAT, πλήθος από γιαούρτια, αυγά και ντομάτες.

Ας σημειωθεί πώς στην πορεία που συμμετείχαν πάνω από 140 ενώσεις, συνδικάτα και οργανώσεις της αριστεράς, πλάι στις παλιές φεμινιστριες και τις νέες ακτιβίστριες βρέθηκαν χιλιάδες ενθουσιώδεις άντρες που είτε ήλθαν αυθόρυμπα, είτε παρακινήθηκαν από τους συντρόφους τους. "Γιατί όχι; Μας αφορά όλους εξίσου", "Όλοι στον ίδιο κόδιο ζούμε", "Όταν υπερασπίζόμαστε την ισότητα μεταξύ των δύο φύλων, η συγκέντρωση δεν μπορεί να είναι μονόπλευρη", είπαν κάποιοι απ' αυτούς.

Οι διεκδικήσεις των γυναικών για την ισότητα, την αντισύλληψη, την έκτρωση, κατάφεραν να κινητοποιήσουν χιλιάδες αναρχικούς, τροτσιστές, μαοϊκούς, αντιφασίστες, ελευθεριακούς, ανένταχτους αριστερούς σε μία διαμαρτυρία ενάντια στην κοινωνική ανισότητα και το φασισμό, ενάντια στην επιστροφή στο μεσαίωνα και το σκοταδι-

σμό -ο φεμινιστικός αγώνας θα εμπειριέχει στο εξής τον αγώνα ενάντια στον Λε Πεν και το θρήσκευτικό οικολογισμό.

Αυτά συμβαίνουν εις Παρισίους. Εδώ:

Πηγές Monde Libertaire, Liberation

ΑΚΤΙΒΙΣΤΡΙΕΣ ΜΕ ΟΠΛΑ ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΚΑΙ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΜΕΤΑ ΑΠΟ μία περίοδο χειμερίας νάρκης, οι γυναικες της Γαλλίας ξαναβγαίνουν στους δρόμους, δημιουργούν τις δικίες τους δομές οργάνωσης και ανακαλύπτουν νέους τρόπους δράσης και αγώνα.

Αντιεξιστήκη Επιπροσή της Nanterre
Δημιουργήθηκε από τρεις φοιτήτριες του Πανεπιστημίου της Nanterre τον περασμένο Ιανουάριο. Οι συγκεντρώσεις τους είναι ανοιχτές σε όλες και σε όλους αφού πιστεύουν ότι "μόνο συλλογικά μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα". Ενημερώνουν τους φοιτήτριες για τον οικογενειακό προγραμματισμό, την αντιύλληψη, αντιμετωπίζουν τους κομάντος που αντιτίθενται στις εκτρώσεις όταν αυτοί επιτίθενται στις κλινικές, αντιδρούν στις σεξιστικές εικόνες. Όταν βλέπουν μία σεξιστική αφίσα στη σχολή τους, κολλούν την δική τους υπενθυμίζοντας πώς "το σώμα μιας γυναίκας δεν είναι εμπόρευμα". Έχοντας αποκτήσει τη κληρονομιά των μεγαλύτερων φεμινιστριών

θέλουν να την εφαρμόσουν συγκέκριμένα στην κοινωνία.

Oi Marie Pas Claire

Το όνομά τους είναι λογοπαίγνιο που προέρχεται από το γνωστό περιοδικό *marie claire* (=καθαρή Μαρία) και το αρνητικό μόριο *Pas* (=όχι). Πρόκειται για ασυμβίβαστες φεμινιστριες που αρνούνται τον "έμφυτο ρόλο της μάνας - κλώσσας", θεωρούν πως "δε γεννιέσαι ταμίας σε σούπερ μάρκετ, γίνεσαι", και υποστηρίζουν πως "φεμινίστρια σημαίνει να αναπτύσσεσαι εκτός των περιορισμένων ορίων που αυθαίρετα τοποθετεί η κοινωνία".

Συχνά προκαλούν με το χιούμορ τους. Φαντάζονται μια τέταρτη διάσταση όπου οι γυναικες θα είναι αξιοσέβαστες και δυνατές χάρη σ' ένα Μάγκονυμ 357 "και τότε όλοι θα ξεχάσουν πώς έγινε αυτό. Θα λένε πως

από βιολογική άποψη η γυναίκα είναι φτιαγμένη για να κυριαρχεί, και θα το βρίσκουν αυτό φυσικό", συμπληρώνουν ειρωνικά αφού δεν πιστεύουν σε βιολογικές διαφορές ουσιαστικές αλλά σε πολιτισμικές διαφοροποίησεις.

Oi Zarmazones

Zarmazones, από το Zarma (=παραμυθάς, καμπόσος, λέξη του δρόμου που προέρχεται από τα αραβικά) και τις αμιζόνες ή αλλιώς, όπως οι ίδιες λένε: "Η ζωή μου στις τέχνες και η ερωταγόνος ζώνη μου στα οπλα". Όταν έκινησαν, το 1991, ήθελαν να καταδείξουν τις ανισότητες μεταξύ ανδρών και γυναικών, με μόνο όπλο τους το λόγο. Σιγά - σιγά όμως κατάλαβαν πως η μουσική είναι ένας πρόσφορος τρόπος για να διευρύνουν το ακροατήριό τους και έτσι δημιούργησαν ένα reggae - funky γκρουπ με χιουμοριστικούς

στίχους. Χωρίς ενιαία πολιτική άποψη, οι Zarmazones αρνούνται το δογματισμό των ιστορικών κινημάτων, που θέλησαν να ενσωματωθούν στην κοινωνία χωρίς να την αμφισβητήσουν, και προβάλλουν ένα ζωογόνο πραγματισμό.

Oi Nanas Beurs

Είναι γυναίκες αραβικής καταγωγής, οι μεγαλύτερες σε ηλικία από τις σημερινές φεμινιστριες. Πριν από δέκα χρόνια δημιούργησαν μία ένωση, που σήμερα αριθμεί 300 - 400 μέλη, η οποία ασχολείται με τα ιδιαίτερα προβλήματα των γυναικών μεταναστριών και των ανήλικων, των πιο καταπιεσμένων της κοινωνίας: περιθάλπουν γυναίκες που αναζητούν στέγη, γυναίκες κακοποιημένες ή γυναίκες που αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην πραγματοποίηση μιάς έκτρωσης. Όσον αφορά το ζήτημα της μαντήλας είναι κατηγορηματικές: "Είμαστε αντίθετες με το να φορά κανείς τη μαντήλα στο σχολείο γιατί αυτή είναι ένα σύμβολο αποκλεισμού, ένα εργαλείο διάκρισης και καταπίεσης και όχι μία πολιτιστική παράδοση".

Σιβηρική Συνομοσπονδία Εργασίας

★ Ακολούθωντας τις οδηγίες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, το ρωσικό κράτος επιχειρεί να ελέγξει τον πληθωρισμό με τεράστιες περικοπές στα νοσοκομεία και τα σχολεία, πράγμα που έχει επώδυνες συνέπειες τόσο στους εργαζόμενους στις υπηρεσίες αυτές, όσο και στον πληθυσμό εκείνο, που ζει στα πλαίσια οικονομικής εξαθλίωσης. Η Σιβηρική Συνομοσπονδία Εργασίας, που συστάθηκε το Φεβρουάριο 1995 και έχει μελη στο Εμπορικό και στην ευρύτερη περιοχή του Τομέα, έχει βασικό της στόχο να αντιμετωπίσει την επιβολή αυτών των περικοπών και να σταθεί αλληλέγγυα στους εργαζόμενους που αντιστέκονται. Τελευταίες δραστηριότητες της Συνομοσπονδίας, της οποίας ιδρυτικά μέλη είναι μεταξύ άλλων μέλη της KAS (της Συνομοσπονδίας Αναρχοσυνδικαλιστών/στριών) ήταν η σπρίετη της απεργίας των δασκάλων και η καμπάνια ενάντια στην "εθελοντική" εργασία τα Σάββατα που θέσπισε η κυβέρνηση για τον καθαρισμό των πόλεων.

KYMA KATASTOLIS STI LEUKOROSIA

Το απεργιακό κύμα του Αυγούστου στη Λευκορωσία έπληξε κυρίως τις συγκοινωνίες στο Μινσκ και το Γκόμελ. Απαντήθηκε από την κυβέρνηση Λουκασένκο με εντειλόμενη λογοκριασία του Τύπου, απελή απαγόρευσης οργανώσεων και κομμάτων που στήριζαν την απεργία, καθώς και με την απαγόρευση των συνδικάτων. Την καταστολή αισθάνθηκαν στο πετόν τους πιο έντονα οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες στο Γκόμελ και στο Μινσκ, όπου οι Μπύκοφ, Κόνον και Μάκαρτσούκ θα περάσουν από δίκη ως "ηγέτες της απεργίας".

Εντωμετάξη διεξάγεται ενας γενικότερος πόλεμος ενάντια στα συνδικάτα και ιδιαίτερα στον αυτόνομο συνδικαλισμό της SMOT, ως αποτέλεσμα των νέων συνθηκών που επιβάλλουν στο λαό της Λευκορωσίας οι νέες συμφωνίες για οικονομική συνεργασία του τόπου κεφαλαίου με γερμανικές εταιρείες. Η Bosch-Siemens, για παράδειγμα έχει θέσει μια σειρά όρων διμερούς συνεργασίας και επενδύσεων (joint ventures) στην εταιρεία Integral, μεταξύ των οποίων, βέβαια και την απαγόρευση γενικά του συνδικαλισμού. Εκτιμ

